

ผลการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำยาก
วิชาภาษาไทย ที่มีต่อความสามารถในการเขียนสะกดคำ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

Effect of learning management with drill and practice exercises of
difficult spelling in Thai subjects on the ability to write and spell words
of grade 2 students

ศศิ์กัญญา กัลป์ทอง

Sasigunya Gunthong

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

Nakhonsawan Rajabhat University, Thailand

E-mail: gunya98989@gmail.com

Received November 19, 2021; Revised February 4, 2022; Accepted February 15, 2022

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำยาก 2) เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดคำ หลังการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำยากกับเกณฑ์ร้อยละ 80 และ 3) ศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำยาก เป็นการวิจัยเชิงทดลอง กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ จำนวน 40 คน ได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 1) แผนการจัดการเรียนรู้ 2) แบบฝึกทักษะ 3) แบบวัดความสามารถในการเขียนสะกดคำแบบเขียนตอบ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบทีแบบไม่เป็นอิสระต่อกันและการทดสอบทีแบบกลุ่มเดียว

ผลการวิจัย พบว่า ผู้เรียนความสามารถเขียนสะกดคำ หลังเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ก่อนเรียน (\bar{X} =18.90, SD= 5.50) และหลังเรียน (\bar{X} =35.63, SD= 2.77) สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 ของคะแนนเต็ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 35.63 คิดเป็นร้อยละ 89 และมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะในระดับมากที่สุด

แบบฝึกทักษะนี้เป็นเครื่องมือที่ส่งเสริมความสามารถในการเขียนสะกดคำยากของนักเรียน โดยครูผู้สอนสามารถนำไปใช้เพื่อเป็นสื่อการเรียนการสอนส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มสูงขึ้น

คำสำคัญ: การจัดการเรียนรู้; แบบฝึกทักษะ; การเขียนสะกดคำ

Abstract

The objectives of this research were: 1) to compare pre-and post-learning skills in the spelling of grade 2 students by using spelling drill and practice exercises 2) to compare pre-and post-learning skills in spelling writing by using spelling drill and practice exercises at 80% criteria, and 3) to study the satisfaction with learning with the practice of difficult spelling skills. This was experimental research. The sample consisted of 40 grade 2 students at Nakhon Sawan Rajabhat Rajabhat University Demonstration School using cluster sampling. The research tools were: 1) learning management plan 2) drill and practice exercises 3) written-answer spelling ability test, and 4) satisfaction questionnaire. Data were analyzed using mean, standard deviation, independent t-test, and one sample t-test.

The results showed that post-learning skills in spelling and writing words were statistically significantly higher than pre-learning at the .05 level. However, pre- ($\bar{X}=18.90$, $SD= 5.50$) and post-study skills ($\bar{X}=35.63$, $SD= 2.77$) were significantly higher at 80% of the full score at the .05 level. Post-learning skills had a mean score of 35.63 or 89%, and their satisfaction with learning using the drill and practice exercises was at the highest level. This drill and practice exercise was a tool to enhance students' spelling skills and teachers could use them as teaching aids, resulting in higher student achievement.

Keywords: Learning Management; Skill Drill; Spelling

บทนำ

ภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญ ในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้ อย่างมีประสิทธิภาพ กระทรวงศึกษาธิการจึงได้กำหนดสาระการเรียนรู้ภาษาไทย คือ สาระการอ่าน สาระ การเขียน สาระการฟัง การดูและการพูด สาระหลักการใช้ภาษาไทย สาระวรรณคดีและวรรณกรรม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551: 37) ซึ่งสาระการเขียนก็เป็นสาระหนึ่งที่น่าจะสำคัญเพราะการเขียนเป็นการ ถ่ายทอดความคิด ความรู้สึกและความเข้าใจของตนเองออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อให้ผู้อื่นเข้าใจ ได้อย่างกว้างขวาง และสามารถเก็บไว้เป็นหลักฐานอ้างอิงได้ การเขียนที่ไม่สมบูรณ์เพราะการสะกดคำผิด

หรือข้อความผิดย่อมนำให้การสื่อสารขาดประสิทธิภาพ ทั้งยังก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงได้ การสื่อสารจะประสบความสำเร็จหรือไม่ก็ต่อเมื่อผู้เขียนและผู้อ่านสามารถสื่อสารได้เข้าใจตรงกันความถูกต้องของถ้อยคำหรือข้อความที่สื่อออกมาจึงเป็นสิ่งสำคัญ ผู้เขียนจะต้องเอาใจใส่ในการใช้ภาษาอย่างระมัดระวัง (วรรณิ โสมประยูร, 2553) ดังนั้นครูผู้สอนจึงต้องให้ความสำคัญและพร้อมที่จะแก้ไขข้อบกพร่องในการเขียนสะกดคำของนักเรียนตั้งแต่เริ่มต้น เพื่อให้นักเรียนสามารถใช้ทักษะการเขียนเป็นเครื่องมือในการสื่อสารความหมายและถ่ายทอดความรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การเขียนสะกดคำที่ถูกต้องเป็นส่วนหนึ่งของการใช้ภาษาไทย ดังนั้นจึงควรตระหนักถึงความสำคัญของการเขียนสะกดคำ พร้อมทั้งช่วยกันแก้ไขปัญหาการเขียนสะกดคำผิด และข้อบกพร่องอย่างจริงจัง การสะกดคำเป็นพื้นฐานที่จำเป็นของการเขียนอย่างหนึ่ง เพราะเด็กต้องรู้จักสะกดคำได้ถูกต้องก่อนจึงสามารถเขียนเป็นประโยคและเรื่องราวได้ ถ้าเด็กเขียนสะกดคำไม่ได้ เด็กจะไม่สามารถเข้าใจเรื่องราวจากผู้อื่น และแสดงให้ผู้อื่นเข้าใจความคิดของตนเองไม่ได้ ดังนั้นการเขียนสะกดคำให้ถูกต้อง นับว่าเป็นสิ่งสำคัญมากในการเขียน เด็กควรเขียนสะกดคำให้ถูกต้องเสียแต่เริ่มเรียนคำเพื่อช่วยให้เด็กรู้จักคำต่าง ๆ ที่จำเป็นในชีวิตประจำวัน และช่วยให้เด็กใช้คำต่าง ๆ ให้ถูกต้องและกว้างขวาง (วรรณิ โสมประยูร, 2553) ตัวอักษรเป็นเครื่องหมายใช้แทนคำพูด เพราะฉะนั้นการเขียนสะกดคำจึงนับว่าเป็นสิ่งสำคัญในการใช้ภาษาไทย ถ้าเขียนผิดความหมายจะเปลี่ยนไปหรืออาจจะไม่มีความหมายเลย (กำชัย ทองหล่อ, 2543) ดังนั้นการเขียนสะกดคำให้ถูกต้องจะช่วยให้อ่าน ออกเสียงได้ถูกต้อง และยังช่วยให้นักเรียนได้รู้จักคำต่าง ๆ ที่จำเป็นในชีวิตประจำวันจากการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย ตั้งแต่ปีการศึกษา 2561-2563 นักเรียนประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 ตัวสะกดจดจำไว้ เรื่องการเขียนสะกดคำ นักเรียนร้อยละ 52,57,61 เขียนสะกดคำผิด เขียนสะกดคำไม่ถูกต้องตามสระ วรรณยุกต์ไทย ส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยลดลงซึ่งไม่เป็นตามเกณฑ์ร้อยละ 75 ขึ้นไป (แผนจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยปี 2561-2563) จากปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาผลการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำยากวิชาภาษาไทยที่มีต่อความสามารถในการสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ความสำคัญของแบบฝึกทักษะที่ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ มีผลการวิจัยที่สนับสนุนข้อเท็จจริงดังกล่าว ดังเช่น รอน น้อมถวาย (2559) ที่ได้ทำการศึกษาผลการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนคำศัพท์พื้นฐาน เพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลสามเสน (สำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาลอุปถัมภ์) แล้วพบว่านักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนคำศัพท์พื้นฐานมีความสามารถในการเขียนสะกดคำสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เช่นเดียวกับ เสมอปัญญา หนูป่า (2559) ที่ได้ศึกษาผลการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำสระเปลี่ยนรูปและสระลดรูป กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 รวมทั้งนักเรียนมีความพึงพอใจต่อแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำสระเปลี่ยนรูปและสระลดรูปอยู่ในระดับมากที่สุด สรุปผลจากงานวิจัยได้

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษภาษาไทย
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษไทยกับเกณฑ์ร้อยละ 80 ของคะแนนเต็ม
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษไทย

สมมติฐานในการวิจัย

1. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษไทยมีความสามารถในการเขียนสะกดคำหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษไทยมีความสามารถในการเขียนสะกดคำหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 ของคะแนนเต็ม
3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษไทย

การทบทวนวรรณกรรม

การวิจัยในครั้งนี้ ได้มีการศึกษาแนวคิดทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาอังกฤษไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ทฤษฎีการเรียนรู้การสร้างแบบฝึกทักษะ

พรรณี ชูชัย (2522) ได้สรุปแนวคิดทางจิตวิทยาการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกทักษะไว้ว่าควรประกอบไปด้วย

1. กฎแห่งผลของ Thorndike โดยที่แบบฝึกทักษะที่สร้างขึ้นตามหลักจิตวิทยาในข้อนี้จะต้องให้นักเรียนสามารถทำแบบฝึกทักษะได้ และควรมีเฉลยให้นักเรียนสามารถตรวจคำตอบได้หลังจากทำแบบฝึกทักษะเสร็จแล้ว
2. หลักการฝึกหัดของ Watson ในการสร้างแบบฝึกทักษะจะต้องเน้นให้มีการกระทำซ้ำ ๆ เพื่อให้จำได้นาน และสามารถเขียนได้ถูก เพราะการเขียนเป็นทักษะที่ต้องฝึกหัดอยู่เสมอ
3. หลักการเสริมแรงของ Thorndike ในการฝึกทักษะ ควรให้การเสริมแรงโดยการให้กำลังใจทางบวกแก่นักเรียนเพื่อให้นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจในตนเองและรู้สึกประสบความสำเร็จในงานที่ทำ

4. แรงจูงใจ ครูต้องกระตุ้นให้นักเรียนตื่นตัวอยากกรู้ออยากเห็น แบบฝึกทักษะที่น่าสนใจจะเป็นแรงจูงใจในอย่างหนึ่งที่ทำให้ให้นักเรียนอยากทำ อยากฝึก และเกิดการเรียนรู้

5. ทฤษฎีพฤติกรรมนิยมของ Skinner ซึ่งมีความเชื่อว่า สามารถควบคุมบุคคลให้ทำตามความประสงค์หรือแนวทางที่กำหนดโดยไม่ต้องคำนึงถึงความรู้สึกทางด้านจิตใจของบุคคลผู้นั้นว่าจะรู้สึกนึกคิดอย่างไร เขาจึงได้ทดลองและสรุปว่าบุคคลสามารถเรียนรู้ด้วยการกระทำโดยมีการเสริมแรงเป็นตัวการ เป็นบุคคลตอบสนองการเร้าของสิ่งเร้าควบคู่กันในช่วงเวลาที่เหมาะสม สิ่งเร้านี้จะรักษาระดับหรือเพิ่มการตอบสนองให้เข้มข้น

6. วิธีการสอนของ Gagne ซึ่งมีความเห็นว่าการเรียนรู้มีลำดับขั้น และผู้เรียนจะต้องเรียนรู้ เนื้อหาที่ง่ายไปหายาก การสร้างแบบฝึกจึงควรคำนึงถึงการฝึกตามลำดับจากง่ายไปหายาก

7. แนวคิดของ Bloom ซึ่งกล่าวถึงธรรมชาติของผู้เรียนแต่ละคนว่ามีความแตกต่างกัน ผู้เรียนสามารถเรียนรู้เนื้อหาในหน่วยย่อยต่าง ๆ ได้โดยใช้เวลาเรียนที่แตกต่างกัน

จากแนวคิดจิตวิทยาการเรียนรู้ของ Thorndike กฎแห่งการฝึกหัดที่กล่าวว่าสิ่งใดก็ตามที่มีการฝึกหัดหรือกระทำบ่อย ๆ ย่อมจะทำให้ผู้ฝึกมีความคล่องและสามารถกระทำได้ดี แนวคิดความแตกต่างระหว่างบุคคลของ Bloom ที่กล่าวว่านักเรียนแต่ละคนมีความรู้ ความถนัด ความสามารถและความสนใจต่างกัน ดังนั้นจึงควรสร้างแบบฝึกทักษะที่มีความยากง่ายเหมาะสม และควรจะมีหลากหลายรูปแบบ รวมทั้งแนวคิดการเสริมแรงและการจูงใจของ Skinner ที่ต้องออกแบบเนื้อหาในแบบฝึกทักษะให้เรียนรู้จากสิ่งง่ายไปหายาก เพื่อเป็นการดึงดูดความสนใจของนักเรียน ซึ่งจะทำให้เกิดผลสำเร็จในการฝึกและช่วยจูงใจให้ติดตามต่อไป และทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการทำแบบฝึกทักษะ นอกจากนั้นแบบฝึกทักษะที่ไม่ยาวเกินไปจะช่วยให้ผู้เรียนไม่เกิดความเบื่อหน่าย

กรอบแนวคิดการวิจัย

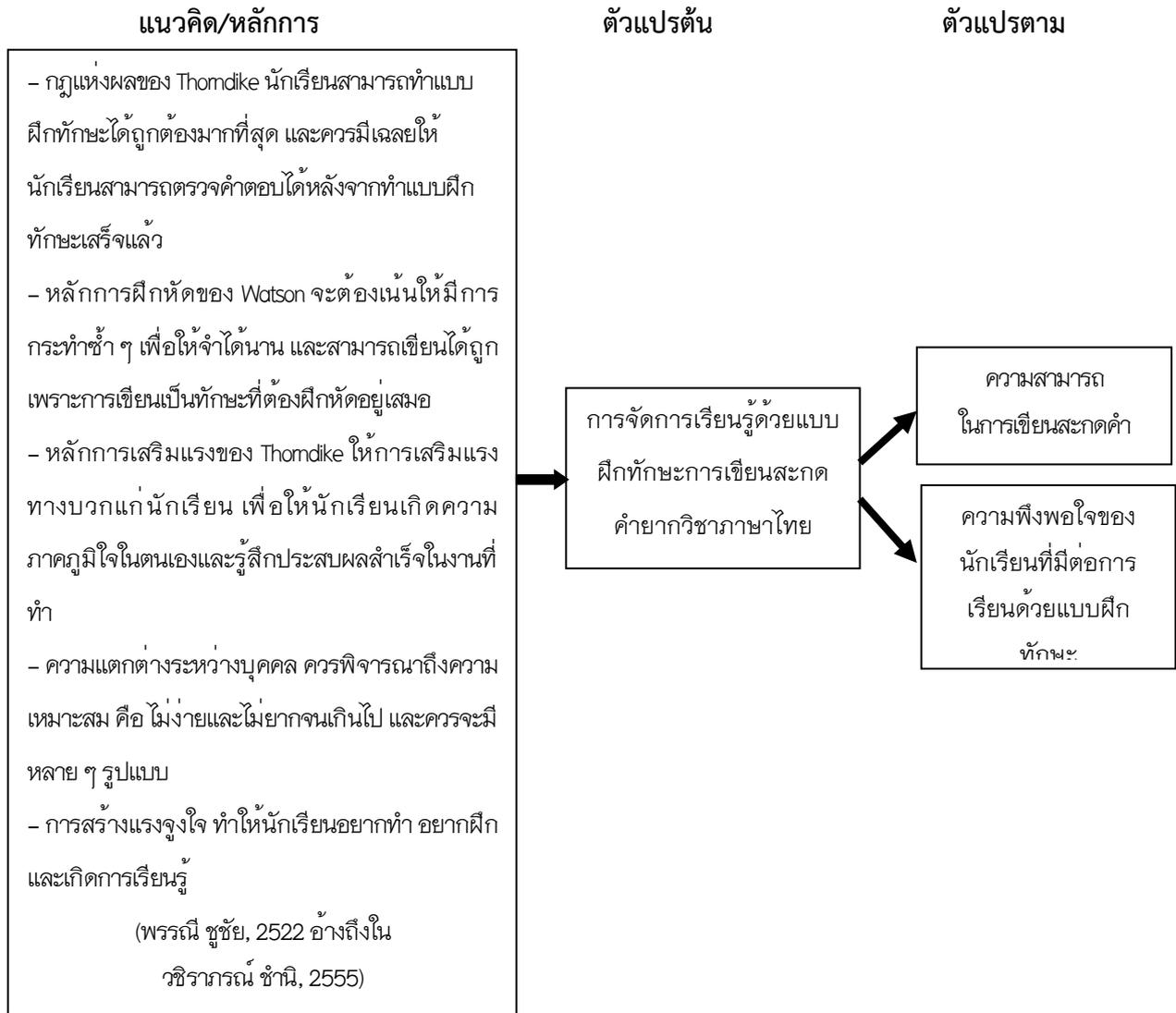
งานวิจัยนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลองเบื้องต้น (Pre-Experimental Research) ผู้วิจัยกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยตามแนวคิดของพรณี ชูชัย (2522) ได้สรุปแนวคิดทางจิตวิทยาการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกทักษะประกอบไปด้วย

1. กฎแห่งผลของ Thorndike โดยที่แบบฝึกทักษะที่สร้างขึ้นตามหลักจิตวิทยาในข้อนี้จะต้องให้นักเรียนสามารถทำแบบฝึกทักษะได้ และควรมีเฉลยให้นักเรียนสามารถตรวจคำตอบได้หลังจากทำแบบฝึกทักษะเสร็จแล้ว

2. หลักการฝึกหัดของ Watson ในการสร้างแบบฝึกทักษะจะต้องเน้นให้มีการกระทำซ้ำ ๆ เพื่อให้จำได้นาน และสามารถเขียนได้ถูกต้อง เพราะการเขียนเป็นทักษะที่ต้องฝึกหัดอยู่เสมอ

3. หลักการเสริมแรงของ Thorndike ในการฝึกทักษะ ควรให้การเสริมแรงโดยการให้กำลังใจทางบวกแก่นักเรียนเพื่อให้นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจในตนเองและรู้สึกประสบความสำเร็จในงานที่ทำ

4. แรงจูงใจ ครูต้องกระตุ้นให้นักเรียนตื่นตัวอยากรู้ อยากเห็น แบบฝึกทักษะที่น่าสนใจจะเป็นแรงจูงใจในอย่างหนึ่งที่ทำให้ให้นักเรียนอยากทำ อยากฝึก และเกิดการเรียนรู้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคเหนือที่มีระดับประถมศึกษา จำนวน 4 โรงเรียน จำนวน 7 ห้องเรียน คือ 1) โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ จำนวน 3 ห้อง 2) โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย จำนวน 1 ห้อง 3) โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม จำนวน 2 ห้อง 4) โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ จำนวน 1 ห้อง

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ จำนวน 40 คน ที่มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม(cluster random sampling) โดยใช้โรงเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้มีเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 4 ประเภท ได้แก่

1. แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 8 แผน ๆ ละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 16 ชั่วโมง
2. แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำยาก จำนวน 8 แผน
3. แบบวัดความสามารถในการเขียนสะกดคำยาก แบบเขียนตอบ จำนวน 40 ข้อ
4. แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำยากวิชาภาษาไทย แบบมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ จำนวน 10 ข้อ

3. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ใช้การวิจัยเชิงทดลองเบื้องต้น (Pre-experimental research) ใช้แผนแบบวิจัยกลุ่มเดียวสอบก่อน-สอบหลัง (One-group pretest-posttest design) ในการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดคำ ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยดำเนินการดังต่อไปนี้

1. ให้นักเรียนทำแบบวัดความสามารถในการเขียนสะกดคำก่อนเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำยากวิชาภาษาไทย จำนวน 40 ข้อ ใช้เวลาในการทำแบบวัดความสามารถ 40 นาทีโดยให้คะแนน 1 คะแนน สำหรับข้อที่นักเรียนเขียนถูกและให้คะแนน 0 สำหรับข้อที่เขียนผิดและไม่ได้ตอบ 0 คะแนน แล้วบันทึกผลคะแนนของนักเรียนแต่ละคนไว้เป็นคะแนนก่อนเรียน โดยผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านให้ค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดความสามารถในการเขียนสะกดคำ มีค่าเท่ากับ 0.97 ซึ่งอยู่ในระดับความเชื่อมั่นสูง

2. ดำเนินการทดลองด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำยากวิชาภาษาไทย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ใช้สอนกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เป็นจำนวน 8 วัน วันละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 16 ชั่วโมง โดยแบ่งการเรียน ออกเป็น 8 เรื่อง เรื่องที่ 1 มาตราแม่งก เรื่องที่ 2 มาตราแม่งด เรื่องที่ 3 มาตราแม่งบ เรื่องที่ 4 มาตราแม่งง เรื่องที่ 5 มาตราแม่งม เรื่องที่ 6 มาตราแม่งน เรื่องที่ 7 มาตราแม่งย และเรื่องที่ 8 มาตราแม่งอ ผลประเมินแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำยากของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ของผู้เชี่ยวชาญ 3 คน รวม 8 แผน พบว่า มีค่าเฉลี่ย (\bar{X}) อยู่ระหว่าง 4.42 ถึง 4.53 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) อยู่ระหว่าง 0.56 ถึง 0.65 และมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.48 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.58 มีความเหมาะสมระดับมากโดยไม่มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดคำก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำยากวิชาภาษาไทย โดยมีการดำเนินการดังนี้

- 1.1 เตรียมข้อมูลคะแนนสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เพื่อทำการวิเคราะห์

1.2 นำคะแนนที่ได้มาหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความสามารถในการเขียนสะกดคำยาก ทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน

1.3 ทดสอบความแตกต่างของคะแนนความสามารถในการเขียนสะกดคำก่อนเรียน และหลังเรียน โดยใช้การทดสอบที่ กรณีกลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระต่อกัน (t- test for dependent samples)

1.4 แปลความหมายของผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนความสามารถในการเขียนสะกดคำ

2. การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำยากวิชาภาษาไทยกับเกณฑ์ร้อยละ 80 ของคะแนนเต็มมีรายละเอียด ดังนี้

2.1 นำคะแนนหลังเรียน มาบันทึกลงในตารางหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

2.2 ทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 80 ของคะแนนเต็ม 40 คะแนน ตามสมมติฐานข้อที่ 2 โดยการหาค่าที่แบบกลุ่มเดียว (One sample t-test)

2.3 แปลความหมายของผลการทดสอบสมมติฐานตามข้อที่ 2

3. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำวิชาภาษาไทย

3.1 เตรียมข้อมูลคะแนนแบบสอบถามความพึงพอใจ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำยากวิชาภาษาไทยเพื่อทำการวิเคราะห์

3.2 นำคะแนนที่ได้มาหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3.3 แปลความหมายของค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแบบสอบถามตามเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพจากแบบสอบถามความพึงพอใจ

5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบที่แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน และการทดสอบที่แบบกลุ่มเดียว

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำยากวิชาภาษาไทยผลการวิจัยพบว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำยากวิชาภาษาไทยมีความสามารถในการเขียนสะกดคำเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 18.90 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 5.50 และมีความสามารถในการเขียนสะกดคำคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 35.63 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.77 เมื่อทำการทดสอบค่าเฉลี่ยด้วยการทดสอบที่ พบว่า $t_{คำนวณ}$ เท่ากับ 25.714 มีค่ามากกว่าค่า $t_{ตาราง}$ เท่ากับ 2.021 แสดงว่านักเรียนชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทยมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ข้อที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงผลเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเขียนสะกดคำก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

การทดสอบ	n	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	df	ΣD	ΣD^2	t
ก่อนเรียน	40	40	18.90	5.50	39	669	11,849	25.71*
หลังเรียน	40	40	35.63	2.77				

*มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ($t_{(0.05,39)} = 2.021$)

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทยกับเกณฑ์ร้อยละ 80 ของคะแนนเต็ม ผลการวิจัยพบว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทยมีความสามารถในการเขียนสะกดคำคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 35.63 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.77 เมื่อทำการทดสอบค่าเฉลี่ยด้วยการทดสอบที่พบว่า $t_{คำนวณ}$ เท่ากับ 8.27 มีค่ามากกว่าค่า $t_{ตาราง}$ เท่ากับ 2.021 แสดงว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทยมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 ของคะแนนเต็ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ข้อที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงผลเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเขียนสะกดคำหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างกับเกณฑ์ร้อยละ 80 ของคะแนนเต็ม

กลุ่มตัวอย่าง	คะแนนเต็ม	คะแนนเกณฑ์ (80%)	\bar{x}	S.D.	df	t
40	40	32	35.63	2.77	39	8.27*

*มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ($t_{(0.05,39)} = 2.021$)

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย ผลการวิจัยพบว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 2.88$, S.D. = 0.32) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจ 3 ลำดับแรก คือ อยากรียนด้วยแบบฝึกเพราะมีแบบฝึกหัดง่าย สนุกที่ได้ทำแบบฝึกหัด อยากรียนแบบฝึกจนจบนักเรียนทำแบบฝึกหัดได้เร็ว และภาพประกอบสวย น่าสนใจ ตามลำดับ

ตารางที่ 3 แสดงผลการวิเคราะห์คะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำยากวิชาภาษาไทย

ข้อที่	รายการ	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
	ด้านเนื้อหา			
1	เรียนด้วยแบบฝึกแล้วสนุก	2.85	0.36	พึงพอใจระดับมาก
2	อยากเรียนด้วยแบบฝึกเพราะมีแบบฝึกหัดง่าย	2.95	0.22	พึงพอใจระดับมาก
3	สนุกที่ได้ทำแบบฝึกหัด	2.93	0.27	พึงพอใจระดับมาก
4	อยากทำแบบฝึกจนจบ	2.90	0.30	พึงพอใจระดับมาก
5	นักเรียนทำแบบฝึกหัดได้เร็ว	2.90	0.30	พึงพอใจระดับมาก
	ด้านกิจกรรมการเรียนในแบบฝึกทักษะ			
6	เรียนมาตราตัวสะกดในแบบฝึกแล้วเข้าใจง่าย	2.78	0.42	พึงพอใจระดับมาก
7	แบบฝึกมีเล่มสวยงาม	2.85	0.36	พึงพอใจระดับมาก
8	ตัวหนังสืออ่านง่าย	2.88	0.33	พึงพอใจระดับมาก
9	ภาพประกอบสวย น่าสนใจคำสั่งเข้าใจง่าย	2.90	0.30	พึงพอใจระดับมาก
10	คำสั่งเข้าใจง่าย	2.85	0.36	พึงพอใจระดับมาก
	ความพึงพอใจในภาพรวม	2.88	0.32	พึงพอใจระดับมาก

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยที่พบว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำยากวิชาภาษาไทยมีความสามารถในการเขียนสะกดคำหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ผู้เรียนสามารถสรุปความคิดรวบยอด และหลักการสำคัญของสาระการเรียนรู้ รวมทั้งทำให้ผู้เรียนสามารถตรวจสอบความเข้าใจบทเรียนได้ด้วยตนเอง เช่นเดียวกับ วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2545) ที่กล่าวว่าแบบฝึกทักษะ เป็นเทคนิคการสอนที่สนุกอีกวิธีหนึ่งคือการให้นักเรียนได้ทำแบบฝึกทักษะมาก ๆ สิ่งที่จะช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการทางการเรียนรู้ในเนื้อหาวิธีที่ดีขึ้น คือ แบบฝึกทักษะเพราะนักเรียนนำความรู้ที่เรียนมาแล้วฝึกให้ เกิดความเข้าใจกว้างขวางยิ่งขึ้น และสอดคล้องกับ สุคนธ์ สิ้นธพานนท์ (2551) ที่กล่าวว่าแบบฝึกทักษะเป็นสื่ออย่างหนึ่งที่ช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในบทเรียนหรือเรื่องที่กำลังเรียน ซึ่งผู้สอนได้ออกแบบมาเพื่อฝึกทักษะการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามศักยภาพของตน ทำให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในเรื่องที่ต้องการฝึก นอกจากนี้ยังเป็น การเสริมสร้างคุณลักษณะของผู้เรียนให้คิดเป็น มีความรับผิดชอบและมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้

จากผลการวิจัยที่พบว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำยากวิชาภาษาไทยมีความสามารถในการเขียนสะกดคำหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 ของคะแนนเต็ม เนื่องจากแบบฝึกทักษะ สามารถนำผู้เรียนสู่การสรุปความคิดรวบยอด พัฒนาทักษะกระบวนการคิด กระบวนการ

เรียนรู้ และหลักการสำคัญของสาระการเรียนรู้ รวมทั้งทำให้ผู้เรียนสามารถตรวจสอบความเข้าใจบทเรียนได้ด้วยตนเอง เช่นเดียวกับ วิมลรัตน์ สุทรโรจน์ (2545) ที่กล่าวว่าแบบฝึกทักษะ เป็นเทคนิคการสอนที่สนุกอีกวิธีหนึ่งคือการให้นักเรียนได้ทำแบบฝึกทักษะมาก ๆ สิ่งที่จะช่วยให้นักเรียนมี พัฒนาการทางการเรียนรู้ในเนื้อหาวิชาได้ดีขึ้น คือ แบบฝึกทักษะเพราะนักเรียนนำความรู้ที่เรียนมาแล้วฝึกให้ เกิดความเข้าใจกว้างขวางยิ่งขึ้น และสอดคล้องกับ สุคนธ์ สินธพานนท์ (2551) ที่กล่าวว่าแบบฝึกทักษะเป็นสื่ออย่างหนึ่งที่ช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในบทเรียนหรือเรื่องที่กำลังเรียน ซึ่งผู้สอนได้ออกแบบมาเพื่อฝึกทักษะการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามศักยภาพของตน ทำให้ผู้เรียนมีความแม่นยำในเรื่องที่ต้องการฝึก นอกจากนี้ยังเป็นการเสริมสร้างคุณลักษณะของผู้เรียนให้คิดเป็น มีความรับผิดชอบและมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้

ผลการวิจัยที่พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะ การเขียนสะกดคำวิชาภาษาไทยอยู่ในระดับมากที่สุดนั้น เนื่องจากการออกแบบเนื้อหาสาระและกิจกรรมเหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้เรียน มีคำชี้แจงง่าย ๆ สั้น ๆ เพื่อให้ผู้เรียนอ่านเข้าใจ เรียนจากง่ายไปยาก มีแบบฝึกทักษะที่น่าสนใจและท้าทายผู้เรียน แบบฝึกทักษะมีตัวหนังสือที่มีขนาดเหมาะสม อ่านง่าย สีสันสวยงาม รวมทั้งมีภาพประกอบที่น่าสนใจ สอดคล้องกับวัยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่ชอบภาพประกอบที่เป็นการ์ตูนเพราะนักเรียนระดับประถมศึกษาที่มีช่วงอายุระหว่าง 6-11 เป็นวัยที่เริ่มอ่านหนังสือได้เอง จะเป็นเรื่องประกอบภาพ เนื้อเรื่องยาวพอเหมาะกับช่วงความสนใจของเด็ก (สนธิ สัตโยภาส, 2536; อ้างถึงใน พิชราภรณ์ ยี่ใจ, 2554) และสอดคล้องกับ สุคนธ์ สินธพานนท์ (2551) ที่กล่าวว่าแบบฝึกทักษะเป็นสื่ออย่างหนึ่งที่ช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในบทเรียนหรือเรื่องที่กำลังเรียน ซึ่งผู้สอนได้ออกแบบมาเพื่อฝึกทักษะการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามศักยภาพของตน ทำให้ผู้เรียนมีความแม่นยำในเรื่องที่ต้องการฝึก นอกจากนี้ยังเป็นการเสริมสร้างคุณลักษณะของผู้เรียนให้คิดเป็น มีความรับผิดชอบและมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้

องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย

ผลการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำวิชาภาษาไทยที่มีต่อความสามารถในการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ประกอบด้วย ตัวแปรตาม ความสามารถในการเขียนสะกดคำ และความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ ดังแผนภาพดังนี้

จากแผนภาพที่ 2 สามารถอธิบายได้ว่า ผลการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ ยากวิชาภาษาไทยที่มีต่อความสามารถในการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ประกอบด้วยตัวแปรตามดังนี้

1. ความสามารถในการเขียนสะกดคำ ประกอบด้วย

1.1 กิจกรรมพัฒนาทักษะการเรียนรู้ที่หลากหลาย ประกอบด้วยกิจกรรมพัฒนาทักษะการเขียนคำ ได้อย่างเหมาะสมและมีความหลากหลาย ได้แก่ การเขียนคำจากภาพ การเติมคำจากง่ายไป

1.2 การเขียนคำจากภาพ เป็นการสื่อความหมายขอคำด้วยภาพ สร้างจินตนาการ จำคำได้ง่ายขึ้น

1.3 การเติมคำจากง่ายไปง่าย เป็นการกระตุ้นความสามารถของผู้เรียนให้สนใจและท้าทายความสามารถของผู้เรียนให้สนใจในการทำแบบฝึกทักษะการเขียนคำ

2. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ ประกอบด้วย

2.1 มีรูปภาพ เป็นแบบฝึกที่ช่วยกระตุ้นความสนใจของนักเรียนในการทำแบบฝึกเขียนคำ

2.2 แบบฝึกมีปริมาณเพียงพอ มีจำนวนแบบฝึกการเขียนสะกดทั้ง 8 มาตรการที่ช่วยทำให้เกิดทักษะในการสะกดคำสามารถนำผู้เรียนสู่การสรุปความคิดรวบยอด และหลักการสำคัญของสาระการเรียนรู้

2.3 แบบฝึกทักษะยังมีตัวหนังสือที่มีขนาดเหมาะสม อ่านง่าย สีสันสวยงาม รวมทั้งมีภาพประกอบที่น่าสนใจ ทำให้ผู้เรียนพึงพอใจในการเรียนรู้

สรุปผลการวิจัย

สรุปได้ว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ดีต้องมีวิธีการที่หลากหลาย ตรงกับความสนใจของผู้เรียน มีการนำสื่อมาใช้ การใช้แบบฝึกทักษะซึ่งเป็นสื่อที่สนองต่อความต้องการของนักเรียนได้อย่างแท้จริง ช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการทางด้านภาษา ทั้งด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำ สามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม มีความมั่นใจและความสนุกสนานในการเรียน ซึ่งส่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น แบบฝึกทักษะเขียนสะกดคำยากวิชาภาษาไทยที่มีต่อความสามารถในการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ประกอบด้วยกิจกรรมพัฒนาทักษะการเรียนรู้ที่มีความหลากหลาย มีการเขียนคำจากภาพ การเติมคำ มีรูปภาพที่ช่วยกระตุ้นความสนใจของนักเรียนในการทำแบบฝึก และปริมาณเพียงพอที่ช่วยทำให้เกิดทักษะในการสะกดคำได้ง่ายขึ้น ทำทลายความสามารถของผู้เรียนให้สนใจในการทำแบบฝึกทักษะการเขียนคำ มีผลการวิจัยดังนี้ 1) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำยากวิชาภาษาไทยมีความสามารถในการเขียนสะกดคำหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำยากวิชาภาษาไทยมีความสามารถในการเขียนสะกดคำหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 ของคะแนนเต็มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำยากวิชาภาษาไทยอยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

ในการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำวิชาภาษาไทย พบว่าระยะแรกนักเรียนยังไม่คุ้นเคยกับการเรียนด้วยตัวเอง จึงทำให้มีการถามอยู่บ่อย ๆ ดังนั้นผู้วิจัยจึงควรฝึกให้นักเรียนคุ้นเคยกับการทำงานด้วยตัวเอง โดยอาจจะมอบหมายให้ทำใบงาน หรือกิจกรรมอื่น ๆ ด้วยตัวเองก่อน

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรทำการวิจัยเพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำวิชาภาษาไทยที่ประกอบไปด้วยกิจกรรมอื่น ๆ เพิ่มเติมจากการทำกิจกรรมในแบบฝึกทักษะ เพื่อทำให้เกิดการเรียนรู้ที่หลากหลายมากขึ้น

2.2 ควรมีการศึกษาการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำวิชาภาษาไทยที่มีรูปแบบของแบบฝึกทักษะที่แตกต่างกัน เช่น แบบฝึกทักษะในรูปแบบสื่ออิเล็กทรอนิกส์ แบบฝึกทักษะในรูปแบบของชุดกิจกรรม เพื่อให้ได้ทราบผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นในรูปแบบที่แตกต่างกัน อันจะนำไปสู่การจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ.(2551). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- กำชัย ทองหล่อ. (2543). *หลักภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: รวมสาส์น.
- พรรณี ชูทัย. (2522). *จิตวิทยาการเรียนการสอน*. กรุงเทพฯ: วรุฒิการพิมพ์.
- พัชราภรณ์ ยี่ใจ. (2554). *การสร้างหนังสือการ์ตูนเพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1 (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต)*. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- รอน น้อมถวาย. (2559). *การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนคำศัพท์พื้นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการเขียน สะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลสามเสน (สำนักงานสลากกินแบ่ง รัฐบาลอุบลราชธานี) (การศึกษาค้นคว้าอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต)*. มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- วรรณี โสมประยูร. (2553). *การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2545). *นวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้*. มหาสารคาม: ภาควิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุคนธ์ ลินธพานนท์ และคนอื่น ๆ. (2551). *วิธีสอนตามแนวปฏิรูปการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพของ เยาวชน*. กรุงเทพฯ: 9199 เทคนิคพรินติ้ง.
- สุคนธ์ ลินธพานนท์. (2551). *การวัดผลการศึกษา*. กอ์พินธุ์: ประสานการพิมพ์.
- เสมอปัญญา หนูป่า. (2559). *แบบฝึกเสริมทักษะการเขียนสะกดคำสระเปลี่ยนรูปและสระลดรูปกลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1*. *วารสารมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัย นครสวรรค์*, 13(1), 55–66.